

כתב הרמב"ם שאין חילוק בין עבירה אחת שלוקה עליה משום כמה לאוין, ובין עבר כמה עבירות.

דפים כב – כג

נו. כיצד מלקים?

הנידון מוטה על העמוד, לא עומד ולא יושב (והפילו השפט). שתי ידיו כפותות על העמוד הילך והילך. חזן הכנסת (= שמש) אוהז בבגדיו לגלות את לבו, אם נקרעו נקרעו, אם נפרמו נפרמו. והאבן נתונה מאחוריו. חזן הכנסת עומד עליה ורצועה של עגל בידו, כפולה (והפילו – והכפילו) אחד לשנים ושנים לארבעה (ע' חכמת שלמה), ושתי רצועות של חמור עולות ויורדות בה (= תחובות בה כדרך תפירה. עריב"ן). ידה טפח ורחבה טפח. וארכה משתנה לפי כל אחד [לאביי, היו מתקינים רצועה לכל אחד לפי מדת גבו. ולרבא, היתה בה עניבה ומשנה את האורך כפי הצורך], עד שראשה מגעת על פי כריסו (ריב"ן): המלקה עומד מאחורי הנידון בצד, ומכה לרוחב הגוף, הלכך אורך הרצועה ברוחב כל גבו, ומגיע עד מקום שמתחיל שם הכרס). ומכה שלישי מלפניו (ריב"ן): על הבטן. רמב"ם: על החזה) ושתי ידות מלאחוריו (שלישי על כתף ימין ושלישי על כתף שמאל. (רמב"ם; רש"ל). והכהו לפניו כדי רשעתו במספר – רשעה אחת מלפניו שתי רשעיות מאחוריו). המכה מכה בידו אחת [אבל מגביה בשתי ידיו] בכל כחו [ואין מעמידים חזנים אלא חסרי כח ויתירי מדע. רבי יהודה אומר: אפילו חסרי מדע ויתירי כח. וכן אמר רבא שמסתבר כמותו].

גדול שבדיינים קורא: אם לא תשמר לעשת את כל דברי התורה הזאת... והפלא ה' את מכתך ואת מכות זרעך... [וחזור לתחילת המקרא, ושמרתם את הדברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו. וחזקתם והוא רחום יכפר עון... וחזור לתחילת המקרא. הגר"א לא גרס כל זה]. השני מונה. והשלישי אומר: הכהו. ופרשו בגמרא שמצוה לצמצם, לגמור הקריאה בפעם אחת עם גמר המכות. ואם לא צמצם – חזר לתחילת המקרא.

דף כג

נו. אלו מקרים גורמים לפטור את הנידון מהשלמת המלקות שנתחייב בהן?

המקרים בהם פוטרים את הנידון מהשלמת המלקות:
נתקלקל ברעי תוך כדי המלקות (לפירוש ריב"ן, אפילו בהגבהת הרצועה למכה הראשונה) – נפטר (ונקלה אחיך – והרי נקלה). ולדברי חכמים (והיא הדעה הסתמית במשנתנו, דלא כרבי מאיר) – אפילו נתקלקל במים. ולר' יהודה – רק האשה במים.
וכן הדין אם אומדים אותו מלכתחילה שלכשילקה יתקלקל בצרכיו (מיד) – פוטרין אותו;
כפתוהו ורץ מבית-דין;
נפסקה הרצועה במכה השניה (לדברי ריב"ן, אפילו מיד לאחר מכה הראשונה. ומהריטב"א משמע רק לאחר מכה שניה).

נז. אלו דרשות דרש רבי אלעזר בן עזריה מסמיכות הענינים במקרא?

מנין לרצועה שהיא של עגל, שכתוב ארבעים יכנו וסמוך לו: לא תחסם שור בדישו;
 מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שהין שאין חוסמים אותה, שכתוב לא תחסם שור בדישו וסמוך לו כי ישבו
 אחים יחדו...;
 כל המבזה את המועדות כאילו עובד עכו"ם, שכתוב אלהי מסכה לא תעשה לך וסמוך לו את חג המצות
 תשמר;
 כל המספר לשון הרע, וכל המקבל לשה"ר, וכל המעיד עדות שקר – ראוי להשליכו לכלבים, שכתוב
 לכלב תשלכון אתו וסמוך לו לא תשא (אף 'תשיא' במשמע) שמע שוא..

- נט. א. חייבי כריתות שלקו – האם נפטרו מידי כריתתן?
 ב. אלו שלשה דברים עשו ב"ד של מטה, והסכימו ב"ד של מעלה על ידם?
 ג. באלו שלשה מקומות הופיעה רוח הקודש בבית דין?
- א. שנינו: כל חייבי כריתות שלקו – נפטרו ידי כריתתם (ונקלה אחיך לעיניך – כשלקה, הריהו כאחיך.
 דברי רבי חנניה בן גמליאל. ואמר רבי יוחנן: חלוקים עליו חבריו (רבי ישמעאל ורע"ק. עריטב"א) על רבי
 חנניה. אמר רב: הלכה כר' חנניה בן גמליאל. [אמר רב יוסף: מאן סליק לעילא ואתא ואמר? ופרש אביי:
 מקראות אנו דורשים].
- מיתה בידי שמים כמות ככרת לענין זה (עפ"י עשרה מאמרות 'חקור הדין' א, יח; דבר אברהם ח"ג ו, ד).
 לדברי רבי יצחק, אין מלקות בחייבי כריתות. ואין כן דעת שאר החכמים (כדלעיל ג).
- ב. אמר רבי יהושע בן לוי: שלשה דברים עשו בית דין של מטה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם; קריאת
 מגילה; שאלת שלום בשם; הבאת מעשר (לבית האוצר לחלק לכהנים כלויים, שקנס עזרא את הלויים על
 שלא עלו; ויש מפרשים, תקנת מעשר בשאר פירות אילן וירק. ע' בראשונים).
- ג. אמר רבי אלעזר: בשלשה מקומות הופיעה רוח הקודש; בבית דינו של שם כשאמר יהודה צדקה ממני;
 של שמואל הרמתי, באמרו הנני ענו בי...; ושל שלמה המלך, במשפט שתים נשים.

דף כד

- ס. א. מהן המצוות הכלליות שעליהן העמידו הנביאים את תרי"ג מצוות התורה?
 ב. על אלו דברים היו רבן גמליאל וראב"ע ורבי יהושע בוכים, ורבי עקיבא משחק?
 א. דוד העמידן על אחת עשרה:
 הולך תמים (כגון אברהם); פועל צדק (כאבא חלקיהו); דובר אמת בלבבו (כרב ספרא); לא רגל על לשונו
 (כיעקב); לא עשה לרעהו רעה (– שלא ירד לאומנות חברו); חרפה לא נשא על קרובו (זה המקרב את
 קרוביו); נבזה בעיניו נמאס (כחזקיהו); יראי ה' יכבד (כיהושפט); נשבע להרע ולא ימיר (כר' יוחנן);
 כספו לא נתן בנשך (אפילו ברבית עכו"ם); שוחד על נקי לא לקח (כר' ישמעאל בר' יוסי).
- בא ישעיהו והעמידן על שש:
 הולך צדקות (כאברהם); דובר מישרים (– שאינו מקניט פני חברו ברבים. וי"ג: בדברי ים); מואס בבצע
 מעשקות (כר' ישמעאל בן אלישע); נוער כפיו מתמוך בשוחד (כר' ישמעאל בר' יוסי); אוטם אזנו משמוע